

قانون جزایی فرانسه

ترجمه: دکتر سید محمد حسینی (عضو هیأت علمی دانشکده حقوق دانشگاه تهران)

(قسمت ششم)

به جزای نقدی به مبلغ بیش از چهارصد هزار فرانک محکوم نشده باشد.

ماده یکصد و سی و دو - سی و یکم:

در خصوص اشخاص حقیقی، تعلیق ساده قابل اعمال است در مورد محکومیت‌های به:

- زندان تا حداکثر پنج سال؛

- جزای نقدی یا جزای نقدی روزانه

بدل از حبس؛

- مجازات‌های محروم کننده از حقوق یا

محدود کننده حقوق، مذکور در ماده یکصد و

سی و یک - ششم، به استثنای ضبط اموال؛

- مجازات‌های تکمیلی مذکور در ماده

یکصد و سی و یک - دهم، به استثنای

مصادره اموال، تعطیل مؤسسه و اعلام

عمومی حکم محکومیت.

در صورتی که مجرم در مدت پیش بینی

شده در ماده یکصد و سی و دو - سی ام به

مجازات غیر از حبس جنایی و زندان تأدیبی

محکوم شده است، تعلیق ساده فقط به

مجازات زندان تعلق می‌گیرد.

دادگاه می‌تواند تعلیق اجرای کیفر

زندان را فقط در مورد بخشی از زمان

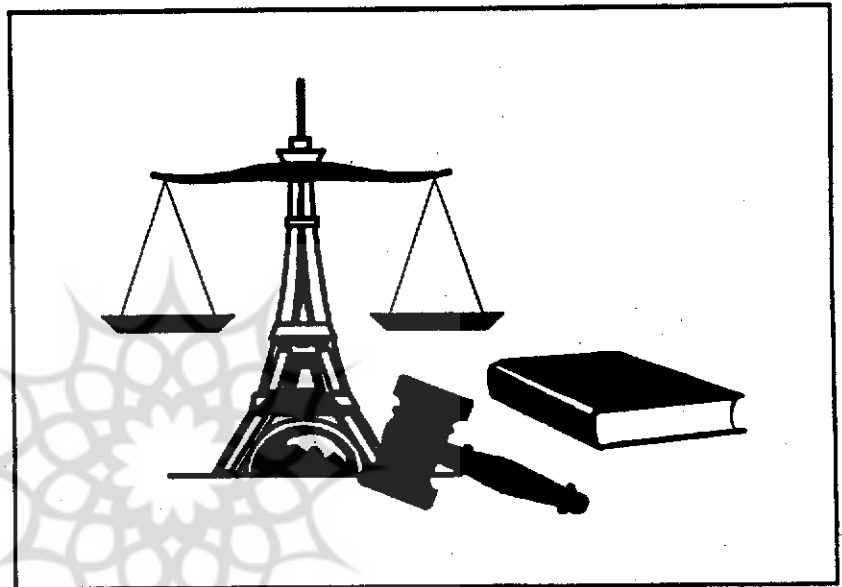
محکومیت، که خود مدت آن را در

محدوده پنج سال - تعیین می‌کند، مقرر

نماید.

ماده یکصد و سی و دو - سی و دوم:

در رابطه با اشخاص حقوقی، تعلیق

پاراگراف یکم:

شرایط موافقت با تعلیق ساده

ماده یکصد و سی و دو - سی ام:

در رابطه با مجازات‌های جنایی یا جنحه‌ای، تعلیق ساده فقط هنگامی می‌تواند در مورد اشخاص حقیقی مقرر گردد که متهم در ظرف پنج سال قبل از انجام عمل مجرمانه، به علت ارتکاب جنایت یا جنحه‌ای مربوط به حقوق عمومی، به مجازات حبس جنایی یا زندان تأدیبی محکوم نشده باشد.

تعلیق ساده فقط موقعی می‌تواند در مورد اشخاص حقوقی مقرر شود که شخص حقوقی در مدت پنج سال قبل از ارتکاب جرم، به علت ارتکاب جنایت یا ارتکاب جنحه‌ای مربوط به حقوق عمومی،

زیربخش سوم:

تعلیق ساده

ماده یکصد و سی و دو - بیست و نهم:

دادگاهی که حکم به مجازاتی می‌دهد می‌تواند، در مواردی و مطابق شرایطی که ذیلاً پیش بینی شده است، مقرر نماید که اجرای آن تعلیق شود.

پس از حکم به مجازات تعلیق شده، رییس دادگاه آثار و عواقب مترتب بر محکومیت به جهت ارتکاب جرم جدیدی، در مدت‌های پیش بینی شده در مواد یکصد و سی و دو - سی و پنجم و یکصد و سی و دو - سی و هفتم، رابه شخص محکوم - چنان که در دادگاه حضور دارد - گوشزد می‌کند.

ساده در مورد محکومیت‌های به جزای نقدی و به مجازات‌های مذکور در شماره‌های دو، پنج، شش و هفت ماده یکصد و سی و یک - سی و نهم قابل اعمال می‌باشد.

ماده یکصد و سی و دو - سی و سوم:

در مورد مجازات‌های خلافی، تعلیق ساده اجرای کیفر نسبت به اشخاص حقیقی فقط هنگامی می‌تواند مقرر شود که مجرم در مدت پنج سال مقدم بر ارتکاب اعمال مجرمانه، به علت ارتکاب جنایت یا ارتکاب جنحه‌ای مربوط به حقوق عمومی، به کیفر حبس جنایی یا زندان تأدیبی محکوم نشده باشد.

تعلیق ساده اجرای مجازات نسبت به اشخاص حقوقی فقط موقعی می‌تواند مقرر شود که شخص حقوقی، در مدت پنج سال مقدم بر ارتکاب اعمال مجرمانه، به علت ارتکاب جنایت یا ارتکاب جنحه‌ای مربوط به حقوق عمومی به جزای نقدی به مبلغی بیش از یکصد هزار فرانک محکوم نشده باشد.

ماده یکصد و سی و دو - سی و چهارم:

در مورد اشخاص حقیقی، تعلیق ساده قابل اعمال است بر محکومیت‌های به: - کیفرهای محروم کننده از حقوق یا محدود کننده حقوق، مذکور در ماده یکصد و سی و یک - چهاردهم، به استثنای ضبط اموال؛

- مجازات‌های تکمیلی پیش بینی شده در شماره‌های یک، دو و چهار ماده یکصد و سی و یک - شانزدهم؛

- مجازات‌های تکمیلی پیش بینی شده در فراز اول ماده یکصد و سی و یک - هفدهم.

تعلیق ساده همچنین در مورد جزای نقدی که برای ارتکاب جرایم خلافی دسته پنجم مورد حکم قرار گرفته است قابل اعمال می‌باشد.

در مورد اشخاص حقوقی، تعلیق ساده اجرای مجازات منع صدور چک یا استفاده از کارت‌های پرداخت، مذکور در مواد یکصد و سی و یک - چهل و دوم و یکصد و سی و یک - چهل و سوم، قابل اعمال می‌باشد. همچنین، تعلیق ساده اجرای جزای نقدی که به علت ارتکاب جرایم خلافی دسته پنجم مورد حکم قرار گرفته است، قابل اعمال می‌باشد.

پاراگراف دوم: آثار تعلیق

ماده یکصد و سی و دو - سی و پنجم:

در صورتی که شخص محکوم بهره‌مند از تعلیق ساده، در مدت پنج سال از محکومیت، مرتکب جنایت یا جنحه‌ای مربوط به حقوق عمومی و منتهی به صدور حکم محکومیت جدید بدون تعلیق و موجب لغو تعلیق سابق، نشود، محکومیت به علت ارتکاب جنایت یا جنحه که تعلیق ساده شده است، کان لم یکن تلقی می‌گردد.

ماده یکصد و سی و دو - سی و ششم:

هر محکومیت جدیدی به مجازات زندان تأدیبی یا حبس جنایی، تعلیقی را که سابقاً مورد موافقت قرار گرفته است، مربوط به هر مجازاتی که باشد، ملغی می‌سازد.

هر محکومیت جدید شخص حقیقی یا حقوقی به مجازاتی غیر از زندان تأدیبی یا حبس جنایی، تعلیق هر مجازاتی، به استثنای زندان تأدیبی یا حبس جنایی، که قبلاً مقرر شده را لغو می‌کند.

ماده یکصد و سی و دو - سی و هفتم:

محکومیت به علت ارتکاب جرم خلافی که تعلیق ساده شده کان لم یکن تلقی می‌شود در صورتی که شخص محکوم بهره‌مند از تعلیق، در مدت دو سال از زمان محکومیت، جنایت یا جنحه‌ای

مربوط به حقوق عمومی یا جرمی خلافی از دسته پنجم که منتهی به محکومیت جدید بدون تعلیق که بر اساس شرایط مصرح در ماده یکصد و سی و دو - سی و ششم موجب فسخ تعلیق می‌باشد بشود - مرتکب نشود.

ماده یکصد و سی و دو - سی و هشتم:

در موارد لغو تعلیق ساده، مجازات سابق به اجرا گذاشته می‌شود بدون آنکه در مجازات لاحق ادغام گردد.

مع الوصف، دادگاه می‌تواند، با اخذ تصمیمی خاص و مدلل، مقرر نماید که محکومیت لاحق موجب لغو تعلیقی که سابقاً مورد موافقت قرار گرفته است نباشد، یا فقط بخشی از تعلیق محکومیت سابق را، برای مدت معینی که خود دادگاه مشخص می‌کند، ملغی سازد. همچنین، دادگاه می‌تواند آثار معافیت از لغو تعلیق را به یک یا چند تعلیق از تعلیق‌های سابق محدود نماید.

ماده یکصد و سی و دو - سی و نهم:

هنگامی که بهره‌مندی از تعلیق ساده فقط برای بخشی از کیفر مورد موافقت قرار گرفته است، چنان که موجبی برای لغو تعلیق پیش نیاید، محکومیت با همه عناصر معلق و غیر معلق آن کان لم یکن تلقی می‌شود بدون آنکه تکلیف شخص محکوم به پرداخت جزای روزانه بدل از زندان، یا جزای نقدی، یا بخشی از جزای نقدی که تعلیق نشده است از میان برود.

زیربخش چهارم:

تعلیق توأم با آزمایش [آزمایشی]

پاراگراف نخست:

شرایط موافقت با تعلیق آزمایشی

ماده یکصد و سی و دو - سی و چهارم:

دادگاهی که حکم به مجازات زندان می‌دهد می‌تواند، مطابق شرایط پیش بینی شده ذیل، مقرر نماید که با قرار گرفتن شخص حقیقی محکوم تحت رژیم

آزمایشی، اجرای کیفر او تعلیق گردد.

پس از حکم به زندان تعلیق شده توأم با آزمایش، در صورتی که محکوم حضور دارد، رییس دادگاه تبعات و پیامدهای محکومیت به علت ارتکاب جرم جدیدی که در مدت آزمایش مرتکب شود، یا عواقب قصور در انجام اقدامات کنترل کننده یا تعهدات خاصی که بر او تکلیف شده رایه او اعلام می کند. رییس دادگاه امکان کان لم یکن اعلام شدن محکومیت شخص محکوم را، اگر بر رفتار رضایت بخش مواظبت کند، به اطلاع او می رساند.

ماده یکصد و سی و دو - چهل و یکم:

تعلیق آزمایشی بر محکومیت‌های به زندان به مدت حداکثر پنج سال، به علت ارتکاب جنایت یا جناحه‌ای مربوط به حقوق عمومی، قابل اعمال است.

هرگاه دادگاه اجرای موقت حکم را مقرر نکرده است، آزمایش فقط از روزی قابل اعمال است که، مطابق تبصره دوم ماده ۷۰۸ قانون آیین دادرسی کیفری، محکومیت قابل اجرا می شود.

ماده یکصد و سی و دو - چهل و دوم:

مرجع قضائی کیفری مدت آزمایش را که نباید کمتر از هیجده ماه و بیش از سه سال باشد، تعیین می کند. این مرجع می تواند تصمیم بگیرد که تعلیق اجرای کیفر زندان فقط نسبت به بخشی از مدت محکومیت، که خود مدت آن را تعیین می کند، اعمال می شود.

پاراگراف دوم:

مقررات مربوط به آزمایش

ماده یکصد و سی و دو - چهل و سوم:

در مدت آزمایش، شخص محکوم باید اقدامات کنترل کننده‌ای را که در ماده یکصد و سی و دو - چهل و چهارم پیش بینی شده‌اند و تکالیف خاص پیش بینی شده در

ماده یکصد و سی و دو - چهل و پنجم را که به طور ویژه بر عهده او گذاشته شده‌اند را انجام دهد. به علاوه، محکوم می تواند از خدمات کمکی که به منظور بازجایی او در اجتماع ارائه می شود بهره مند گردد.

در مدت زمانی که شخص محکوم، زندانی است، اجرای این اقدامات و تکالیف خاص متوقف و مدت آزمایش معلق می گردد. همچنین، مدت آزمایش در مدت زمانی که محکوم دوره نظام وظیفه خود را می گذراند معلق می شود.

ماده یکصد و سی و دو - چهل و چهارم:

اقدامات کنترل کننده‌ای که محکوم باید بدانها مبادرت ورزد به قرار ذیل می باشند:

۱. اجابت دعوت لاجتماع قضائی اجرای

احکام یا عامل مشخص شده پروبایسیون امر اقبیت؛

۲. پذیرش دیدارهای عامل مراقب و رساندن اطلاعات و اسناد و مدارکی که کنترل حضور محکوم در محل و انجام تعهداتش را میسر می سازد به او؛

۳. انجام دادن آزمایشات پزشکی و تن

دادن به اقدامات درمانی یا مراقبت‌های بهداشتی و لو به صورت بستری شدن در بیمارستان؛

۴. اثبات این که در تأمین هزینه‌های خانواده شرکت می کند یا به طور مرتب بدهی مربوط به هزینه تغذیه خود را پرداخت می کند؛

۵. جبران تمام یا بخشی از خسارات ناشی از جرم ارتکابی، متناسب با مقدرات و امکانات، حتی اگر در مورد جبران خسارات ناشی از جرم ارتکابی تصمیم قضائی گرفته نشده باشد؛

۶. اثبات این که، متناسب با مقدرات خود، مبالغی را که متعاقب محکومیت به

خزانه عمومی بدهکار شده است را می پردازد؛

۷. خودداری از رانندگی بعضی وسائط نقلیه با دسته بندی گواهینامه‌های رانندگی که در قانون راهنمایی و رانندگی مشخص شده‌اند؛

۸. نپرداختن به فعالیت شغلی‌ای که در انجام آن فعالیت، یا در ارتباط با آن فعالیت، جرم ارتکاب شده است؛

۹. خودداری از ظاهر شدن در مکانهای دقیقاً مشخص شده؛

۱۰. عدم دخالت در شرط بندی، خصوصاً در مؤسسات شرط بندی دو جانبه؛

۱۱. درفت و آمدن نکردن در مشروب فروشی‌ها؛

۱۲. درفت و آمدن نکردن با بعضی از محکومین، خصوصاً مباشران یا معاونان جرم ارتکابی موجب محکومیت؛

۱۳. خودداری از ایجاد ارتباط با بعضی اشخاص، خصوصاً قربانی جرم ارتکابی؛

۱۴. عدم نگهداری یا حمل سلاح.

ماده یکصد و سی و دو - چهل و پنجم:

هدف اقدامات مساعدتی، کمک به کوشش‌های شخص محکوم به منظور بازیابی جایگاه اجتماعی او است.

این اقدامات که در شکل کمک‌های دارای ماهیت اجتماعی و - لدی الاقتضاء - مساعدتهای مادی انجام می شوند توسط سرویس پروبایسیون امر اقبیت در دوره تعلیق او، در موارد مقتضی، با شرکت همه مؤسسات عمومی و خصوصی به عمل می آیند.

پاراگراف سوم:

لغو تعلیق آزمایشی در موارد تجدید

از تکاب جرم

ماده یکصد و سی و دو - چهل و هفتم:

در وضعیت‌های پیش بینی شده در ماده

یکصد و سی و دو- چهل و هشتم، تعلیق آزمایشی می تواند توسط مرجع قضائی صدور حکم الغاء گردد.

همچنین هنگامی که محکوم اقدامات

کنترل کننده و تکالیف خاصی که برعهده او گذاشته شده را به خوبی انجام ندهد، تعلیق آزمایشی می تواند، مطابق روشهای پیش بینی شده در قانون آیین دادرسی کیفری، ملغی شود. هرگونه قصور در انجام این اقدامات و تعهدات که پس از لازم الاجراء شدن محقق شود می تواند لغو تعلیق را توجیه و مدلل سازد. مع الوصف، قبل از قطعی شدن حکم محکومیت، تعلیق نمی تواند ملغی اعلام گردد.

ماده یکصد و سی و دو- چهل و هشتم:

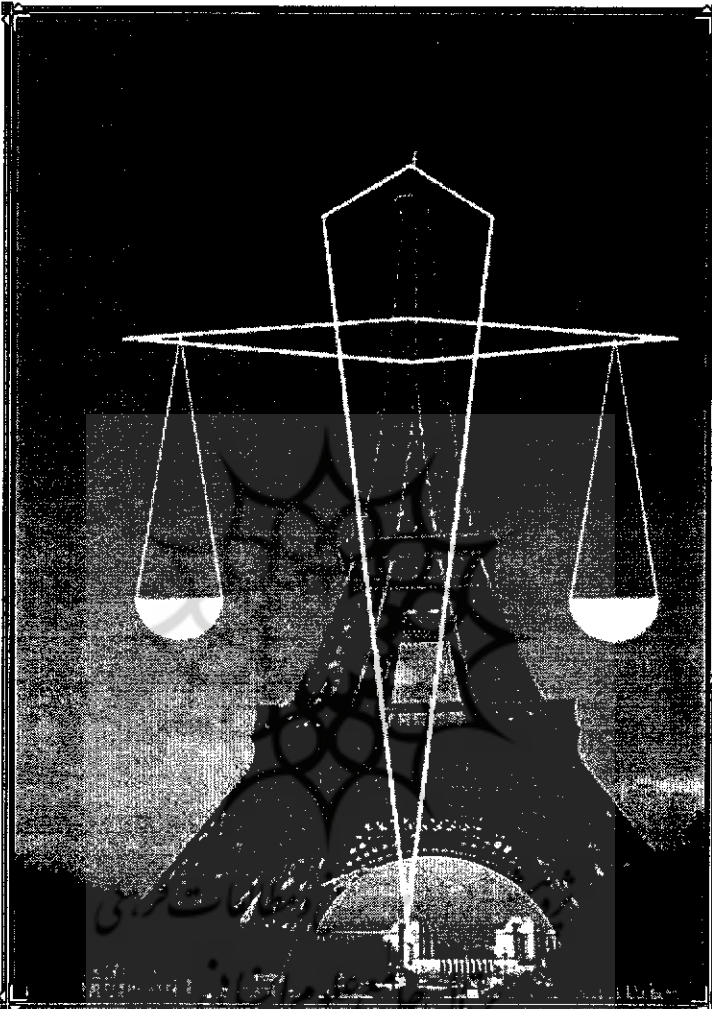
هرگاه محکوم در مدت آزمایش، جنسایت یا جنبه ای مربوط به حقوق

عمومی مرتکب شود که به محکومیت او به کیفری سالب آزادی بدون تعلیق بیانجامد، مرجع صادرکننده حکم می تواند، پس از دریافت نظر قاضی اجرای احکام، تعلیق یا تعلیقهایی را که سابقاً مورد موافقت قرار گرفته است لغو کلی یا جزئی کند. این الغاء نمی تواند به سبب ارتکاب جرایم مجدد قبل از قطعی شدن محکومیت معلق الاجراء به عمل آید.

ماده یکصد و سی و دو- چهل و نهم:
الغای جزئی تعلیق فقط یک بار

می تواند به عمل آید.

تصمیمی که لغو جزئی تعلیق را مقرر می سازد به رژیم آزمایشی خاتمه نمی بخشد و آثار محکومیت بدون تعلیق را

بر محکومیت مترتب نمی سازد.

ماده یکصد و سی و دو- پنجاهم:

هرگاه دادگاه اجرای تمامی مجازات زندان را مقرر می کند و تعلیق توأم با آزمایش متعاقب محکومیتی قبلی با تعلیق توأم با آزمایش مورد موافقت قرار گرفته است، در وهله اول مجازات نخست به اجرا گذاشته می شود؛ مگر آنکه دادگاه با اتخاذ تصمیمی ویژه، مدلل و موقتاً لازم الاجراء محکوم را از تمام یا بخشی از آن مجازات معاف سازد.

ماده یکصد و سی و دو- پنجاه و یکم:
موقعی که دادگاه تعلیق را لغو کلی یا جزئی می کند، می تواند با اخذ تصمیمی خاص، مستدل و موقتاً لازم الاجراء، محکوم را زندانی نماید.

پاراگراف چهارم: آثار تعلیق آزمایشی

ماده یکصد و سی و دو-

پنجاه و دوم:

چنان که در مورد محکومی که محکومیت او تعلیق توأم با آزمایش شده تصمیمی قضائی مبنی بر اجرای تمام مدت محکومیت به زندان اخذ نشود، محکومیت او کان لم یکن تلقی می گردد.

در صورتی که بهره مندی محکوم از تعلیق توأم با آزمایش فقط در رابطه با بخشی از مجازات مورد موافقت قرار گرفته است، چنان که تعلیق به نحوی که در فراز بالا ذکر شد لغو نشده باشد، محکومیت او با تمام عناصر معلق و غیر معلق آن کان لم یکن تلقی می شود.

ماده یکصد و سی و دو- پنجاه و سوم:

اگر تعلیق همراه با آزمایش متعاقب محکومیتی قبلی با بهره مندی از همین نوع تعلیق مورد موافقت قرار گرفته است، با کان لم یکن تلقی یا اعلام شدن محکومیت لاحق، در وضعیتها و مدتهای پیش بینی شده در فراز نخست ماده یکصد و سی و دو- پنجاه و دوم یا در ماده هفتصد و چهل و سوم قانون آیین دادرسی کیفری، محکومیت سابق نیز کان لم یکن تلقی می شود.

(ادامه دارد...)